

Con Thạch Sùng

Nguyễn Tường Thiết

Con thạch sùng bò ngược trên trần nhà. Màu da nó ngà ngà tiếp màu vôi. Nó đuổi theo một con thạch sùng khác đang chạy dọc theo một bóng đèn nê-ông dài ở góc tường. Quang nhìn thấy nó lúc anh ở vị trí nằm ngửa tay ôm ghì đầu Vi nhìn lên trần. Con thạch sùng bò xuống đến mép tường thì dừng lại. Hai con mắt nó, hai chấm đen, nhìn xuống chiếc giường có hai thân thể trần truồng. Con thạch sùng không lạ gì cảnh này. Ở cái khách sạn phố Hàng Buồm chuyện đó xảy ra như cơm bữa.

Nhưng hôm nay nó thấy có cái gì khác khác nơi người đàn ông. Không phải ở cái cách làm tình của hắn mà là ở sự chú ý vô lý của hắn. Cứ mỗi lần ôm người đàn bà lăn trên giường ở vị trí ngửa là hắn lại nhìn lên tường, dán hai con mắt vào hai chấm đen. Con thạch sùng nghĩ bụng:

- Lạ lắm sao mà nhìn?

Nghĩ thế rồi nó bò ngược lên trần, đuổi theo con thạch sùng cái.

“*Lạ nhỉ? Không biết mình đã thấy con vật này chưa nhỉ?*” – Quang nghĩ – Ở Mỹ hơn ba mươi năm anh không hề thấy con thạch sùng. Trước đó ở Sài Gòn thì có thể, nhưng anh còn bé, không nhớ. Con thạch sùng cái (Quang đoán nó là cái vì là con bị săn đuổi) bò thật nhanh đến giữa trần nhà thì dừng lại, đứng ngay vị trí trên chiếc giường hai người nằm. Nó quay đầu đối diện với con đực vừa bò sát theo sau. Hai con nằm im phắc, cong người chờn vờn. Hai cái đuôi ngo nguậy, cong cớn, uốn éo. “*Chúng đang động cởn*” – Anh nghĩ – Rồi anh ôm chặt lấy Vi xoay đề hắn lên người nàng. Quang vừa thoáng nghĩ nếu chúng làm tình thì một trong hai con có thể rớt xuống đứng ngay giữa mặt mình.

Quang quên phắt con vật. Anh chồm tới đè ngực mình trên hai bầu vú căng cứng của Vi. Đúng lúc cả hai người sắp sửa đến “phút cao điểm” thì ở ngay đầu giường, trên chiếc bàn thấp, trong chiếc ví xách tay của Vi, có tiếng nhạc ròn rã, bản nhạc quen thuộc mà hồi bé anh vẫn hát: *Tò te! Con ma đánh đu...*

“*Cái cell phone!*” – Quang rủa thầm – “*Có im đi ngay không!*” Tiếng nhạc không im. Trái lại càng to hơn. Réo rất. Giục giã. *Tò te!... Con ma đánh đu... thằng Tây nhảy dù... zô-rô bắn súng...*

Quang cảm thấy cái bầu vú ép vào ngực mình xẹp dần xuống. Vi nhồm dậy, với tay lấy cái ví mở ra, cầm điện thoại di động áp tai:

- A-lô!

- Con khi? Mà đi đâu tao kiếm mãi không ra! Lùng hết cả vườn Chí Linh cũng không thấy...

Vi đưa tay vuốt lại mái tóc.

- À...ờ ... Tao đi chợ... Có chuyện gì không mà...

- Chuyện con Thảo. Mà biết không.

- Gì?

- Nó có bầu rồi mà ời!

- Thật hả?

Vi nhồm dậy, ngồi trên mép giường, xỏ hai chân vào hai ống quần jeans, đứng hẳn dậy, một tay cầm điện thoại, tay kia kéo “zip” cài quần. Rồi Vi ngồi xuống mép giường, rù rì nói chuyện. Nửa giờ sau câu chuyện vẫn chưa dứt.

Ngán ngấm Quang kéo chiếc gối đặt sau lưng ngồi dựa tường châm thuốc hút. Anh biết có bảng cấm hút thuốc trong phòng ngủ nhưng anh không “ke”. Anh đang bực mình cái cell-phone. Theo làn khói thuốc Quang nhìn lên trần nhà. Hai con thạch sùng đi đâu mất tiêu. Chúng đã làm tình xong. Thoải mái. Anh ước kiếp sau mình làm con thạch sùng.

Nguyễn Tường Thiết